

தொல்காப்பியம்: நூற்பயனும் பதிப்புப்பயனும்

மு. மோகனலட்சுமி ^அ *

^அ தமிழ்த்துறை, பூ.சா.கோ கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்-641014, இந்தியா

The Significance of the Tolkappiyam and Its Critical Editions

M. Mohanalakshmi ^{a, *}

^a Department of Tamil, PSG College of Arts and Science, Coimbatore-641014, India

*Corresponding Author:

mohanalakshmim@psgcas.ac.in

ABSTRACT

Tolkappiyam, the oldest extant work of Tamil grammar and poetics, is one of the most valuable treasures of classical Tamil literature. For centuries, this ancient text remained preserved in palm-leaf manuscripts. The dedicated efforts of scholars, who recognized these manuscripts not merely as fragile documents but as repositories of Tamil intellectual heritage, have enabled the text to be preserved, edited, and transmitted to later generations. As a result, the literary value of Tolkappiyam has been made accessible to scholars and readers alike. Among the world's languages, grammar provides the structural foundation of a language. Tolkappiyam, the earliest available Tamil grammatical treatise, is unique in that it not only codifies the linguistic structure of Tamil but also establishes grammatical principles for the social life, culture, and customs of the people who spoke the language. This distinctive feature elevates it beyond a conventional grammar to a comprehensive work encompassing both language and civilization. The significance of a critical edition extends far beyond the mere printing of a text. It involves the meticulous collection of scattered palm-leaf manuscripts, the identification and resolution of textual variants, the verification of traditional commentaries, and the establishment of an authoritative text for future generations. Such editorial efforts have played a crucial role in scientifically demonstrating the antiquity of the Tamil language and affirming its status as a classical language. This article explores both the literary significance of the Tolkappiyam and the scholarly value of its critical editions, emphasizing their enduring contribution to Tamil linguistic and cultural studies.

Keywords: Tolkappiyam, Tamil grammar, palm-leaf manuscripts, Tamil intellectual heritage

முன்னுரை

தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியங்களில் தொல்காப்பியம் போன்ற தொன்மையான நூல்கள் ஓலைச்சுவடிகளில் முடங்கிக் கிடந்தபோது, அவற்றை வெறும் ஏடுகளாகப் பார்க்காமல், தமிழரின் அறிவுக் கருவூலமாகப் பார்த்த அறிஞர்களின் உழைப்பே இன்று நாம் பயிலும் நூல்களின் நூற்பயனாக உருப்பெற்றுள்ளன. உலக மொழிகளில் இலக்கணம் என்பது மொழியின் அமைப்பை உருவாக்கும் கட்டமைப்புக்கான கருவூலம். தமிழில் கிடைக்கப்பெற்ற முதல் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் மட்டுமே, மொழியின் கட்டமைப்போடு சேர்த்து அந்த மொழி பேசும் மக்களின் வாழ்வியலுக்கும் இலக்கணம் அமைத்த முதல் நூல் என்ற பெருமைக்குரியதாகக் கருதப்படுகின்றன. ஒரு நூலை அச்சிடுவது மட்டுமல்ல; சிதறிக்கிடந்த சுவடிகளைத் திரட்டுதல், பாட வேறுபாடுகளைக் களைதல், உரையாசிரியர்களின் நுட்பங்களைச் சரிபார்த்தல் மற்றும் ஒரு செம்மையான மூலத்தை வருங்காலத் தலைமுறைக்குக் கொண்டுச் சேர்த்தலாகிய அரும்பணிகளை ஒரு நூலின் பதிப்புப் பயன் முழுமையாக உள்ளடக்கியது. இப்பதிப்பின் பயனே நம் மொழியின் பழமையை அறிவியல் பூர்வமாக உலகிற்கு நிரூபிக்கவும், தமிழின் செவ்வியல் தன்மையை நிலைநாட்டவும் அடிப்படையாக அமைந்தன. இவற்றைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தொல்காப்பியம்

தொல்காப்பியத்தின் பயன் நம் இனத்தின் அடையாளத்தையும், மொழியின் விழுமியத்தையும் ஒரே நிலைமையில் கண்டடைவதாகும். 'கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே முன் தோன்றிய மூத்த குடி' தமிழ்க்குடி. அக்குடியின் அறிவார்ந்த தொன்மத்தின் அடையாளமே தொல்காப்பியம். 2500ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழ்ச் சமூகத்தின் அறிவு, இயற்கை சார்ந்து அவர்கள் அமைத்துக்கொண்ட வாழ்வியல் நெறிமுறைகள் மற்றும் ஒரு மொழியை எவ்வாறு சிதையாமல் அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்ற புலமை நோக்குப் பார்வை ஆகியவற்றினை உள்ளடக்கியது. "நாடகவழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும் பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்" (நூற்பா: 56) என்று தொல்காப்பியர் வரையறுப்பதன் மூலம், இலக்கியம் என்பது சமூகத்தின் எதார்த்தத்தையும், கலையின் புனைவையும், பண்புகளையும், அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளோடு இணைக்கும் ஒரு ஊடகம் என்பதை நிறுவுகிறார். ஒரு சிறந்த நூல் மனிதனை நல்வழிப்படுத்துகிறது என்பதற்குத் தொல்காப்பியம் ஓர் சிறந்த உதாரணம். இது தமிழ் மொழியின் அமைப்பைச் சிதையாமல் பாதுகாப்பதோடு, தமிழரின் அக மற்றும் புற வாழ்க்கை நெறிகளை உலகிற்குப் பறைச்சாற்றுகின்றன.

பல நூற்றாண்டுகள் கடந்தாலும் மொழியின் தரம் குறையாமல் நிலைத்திருக்கச் செய்யும் தொல்காப்பியம், சங்க காலத் தமிழுக்கும் இன்றைய தமிழுக்கும் இடையிலான உறவை விளங்கிக்கொள்ள வழிவகுக்கின்றன. இது தமிழர்களின் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியை நிலைநாட்டி தொல்காப்பியத்தின் இயல்பு சிதையாமல் காப்பதே இதன் தலையாயப் பயனாகும். மேலும் "பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்" கால ஓட்டத்தில் நிகழ்ந்தாலும், ஒரு மொழியின் அடிப்படைத் தன்மையை மாற்றாமல் எவ்வாறு கையாள்வது என்பதைக் கற்பித்து; எழுத்து, சொல் ஆகியவற்றின் விதிகளை வரையறுத்து; மூலம் மொழி குழப்பமடைவதைத் தடுத்து; அந்த மொழியின் இலக்கண வரம்புச் சிதைத்தலைத் தடுத்து, காலப்போக்கில் கிளைமொழியாக மாறும் நிலையினை மாற்றி, முற்றிலும் புதிய மொழியாகப் பிரிந்துவிடும் தன்மையைக் காத்து இன்று உயிர்ப்புடன் இருப்பதற்கு அதன் இலக்கணத்தின் செவ்வியற் தன்மைப்பயனே காரணமாகும்.

பேச்சு வழக்கு மற்றும் செய்யுள் வழக்கு

மக்களிடையே வழங்கும் 'பேச்சு வழக்கு' மற்றும் இலக்கியங்களில் உள்ள 'செய்யுள் வழக்கு' ஆகிய இரண்டையும் முறைப்படுத்தி, சிதையாமல் காப்பதைப்பற்றி, "வழக்கும் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின்." (க.வெள்ளைவாரணனார், 2014: ப.12) எடுத்துரைக்கின்றன. உலகியல் வழக்கில், வழக்களைக் களைந்து வழக்கினைக் காக்க, பேச்சுவழக்கில் புகும் தேவையற்ற பிழைகளை அடையாளம் காட்டி நீக்குவது இலக்கண நூலின் முக்கியநிலைப்பாடு. தனிமனித ஒழுக்கத்தையும், சமூகத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய நற்பண்புகளையும் வழங்கி, வாழ்க்கைக்கான வழிகளையும், ஒரு நாட்டின் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் மேன்மையையும் எடுத்துரைத்து, வாழ்வியலில் அன்பையும், மன நிறைவையும் எய்தும் வழிகளைக் காண்பித்து, நிலையற்ற உலக வாழ்வின் தத்துவத்தைப் புரிந்து கொண்டு, உயர்ந்த அறிவு நிலை என்னும் 'முழுமையை' அடையச் செய்வதனை, "அறம்பொருள் இன்பம் வீடடைதல் நூற்பயனே" (1953:நூ.2) எனப் பவணந்தியார் எடுத்துரைக்கிறார்.

நூலின் செய்யுள்

நூலின் செய்யுள் வழக்கில், ஒரு கருத்தையோ, விதியையோ, வரலாற்றையோ அழியாமல் ஆவணப்படுத்துவது நூலின் சிறப்புக்கூறாகும். காலம் செல்லச் செல்ல அதன் சொற்களும் உச்சரிப்புகளும் சிதைதல் அடைய வாய்ப்புண்டு. காலமாற்றத்திலும் இலக்கண நூல் நிலைத்தன்மை பெறவேண்டுமானால் மொழியின் விதிகளை ஆவணப்படுத்துவதால் மட்டுமே முடியும். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய சொல்லுக்கும் இன்றைய சொல்லுக்கும் இடையிலான தொடர்பை அறுந்துவிடாமல் காப்பதனை, "தொல்காப்பியம் காட்டும் ஒலியியல் விதிகள், இன்றைய கணினி மொழியியலுக்கு அடித்தளமாக விளங்குகின்றன" (சு.சக்திவேல், 2018:ப.6) எனக் குறிப்பிடுவது மூலம் ஒரு மொழியை எவ்விதச் சிதைவுமின்றிப் பாதுகாக்கும் அரணாகத் தொல்காப்பியம் இன்றைய வளரும் அறிவியல் சமூகத்தில் நிலைத்தோங்கும் தன்மையை எட்டின எனலாம்.

நூற்பயன்

நூற்பயன் நம் சிந்தனையைச் செம்மைப்படுத்துகிறது என்றால்; பதிப்புப் பயன் அந்தச் சிந்தனையை; அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளுக்குக் கடத்தப்படுவதை உறுதிப் படுத்துகிறது. ஒரு சுவடி அல்லது கையெழுத்துப் பிரதி, அச்சடிக்கப்பட்ட புத்தகமாக உருவெடுக்கும் போது 'பதிப்பு பயன்' வெறும் பணத்திற்கான செயல்முறை அல்ல; அது ஓர் அறிவுப் புரட்சியாக உருவெடுத்தது. குறிப்பாகத் தமிழ் போன்ற தொன்மையான மொழிகளில், அழிந்துபோகும் நிலையில் இருந்த ஏட்டுச்சுவடிகளைப்

பதிப்பித்ததால்தான் இன்று நாம் நம் வரலாற்றைப் பேச முடிகிறது. அவற்றின் கருத்துலகில்; முனைப்புத் தன்மையின் அடிப்படையில் பதிப்பின் பயனை ஆராயும் போது; காலத்தை வெல்லுதல், அறிவைப்பரவலாக்குதல், செம்மைப்படுத்துதல், மொழிச்சிதைவைத்தடுத்தல், உரை மற்றும் பாடவேறுபாடுகளைக்களைதல், சமூகஆய்வை நிலைநாட்டுதல், வரலாற்றை ஆவணப்படுத்துதல் என, மேற்கண்ட உத்திமுறைகளின் தன்மையாலும் பதிப்புநுட்பத்தாலும் செம்பதிப்புகள் மீட்டெடுக்கப்பட்டன.

ஒலைச்சுவடி

பனை ஒலைகளில் எழுதப்பட்ட சுவடிகளின் ஆயுட்காலம் மிகக் குறைவு. கரையான் அரிப்பு, காலநிலை மாற்றம், இயற்கைச் சீற்றங்கள் ஆகியவற்றால் அறிவுச் செல்வங்கள் அழிந்துவிடும் என்பதனை அறிந்து அந்நூற்சுவடிகளைப் பதிப்பித்து அச்ச வாகனத்தில் ஏற்றும்போது, அந்த நூலுக்கான நிரந்தரத் தன்மையைப் பதிப்பிப்பெற்றுவிடுகின்றன.

ஏட்டுச் சுவடிகள் சில குறிப்பிட்ட அறிஞர்களிடமோ அல்லது மடங்களிலோ மட்டுமே முடங்கிக் கிடந்தன. 1835 - ஆம் ஆண்டு சுதேசிகளும் பதிப்பிக்கலாம் என்ற சட்டத்திற்கு பிறகு பெருவாரியாகப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கினர். ஒரு நூல் பதிப்பகத் தன்மையை எட்டியப் பிறகுதான் ஒரு பிரதி அழிந்தாலும் பல்லாயிரக்கணக்கான அச்சப் பிரதிகள் உலகெங்கும் பரவி அந்த நூலை அழியாமல் காக்கின்றன. ஒரு சிறந்த நூல் மனிதனை நல்வழிப்படுத்துகிறது என்றால்; ஒரு தரமானப் பதிப்பு அந்த நல்வழியை உலகறியச் செய்து, அறிவை மேம்படுத்துகிறது அவ்வகையில் ஒரு நூல் பதிப்பிக்கப்படும்போது அது சாதி, மத, பொருளாதாரப் பாகுபாடின்றி அனைவருக்கும் பொதுவானதாக மாறியது. சாமானிய மக்களால் பதிப்பிக்கத் தொடங்கியப் பிறகுதான் இன்று, எல்லாராலும் தொல்காப்பியத்தையும், சங்க இலக்கியத்தையும், அறநூல்களையும் வாசிக்கும் வாய்ப்பினைப் பெறமுடிந்தது.

ஒரே நூலின் வெவ்வேறு கையெழுத்துப் பிரதிகளில் எழுத்துப் பிழைகளோ, சொற்கள் விடுபடுதலோ இருக்கலாம். ஒரு சிறந்தப் பதிப்பாசிரியர் பல பிரதிகளை ஒப்பிட்டு, ஆராய்ந்து, மிகவும் சரியான மூலபாடத்தைக் கண்டறிந்து; அடிக்குறிப்புகள், அரும்பத உரை மற்றும் அகராதி ஆகியவற்றைச் சேர்ப்பதன் மூலம் வாசகருக்கு அந்த நூல் எளிதில் புரியும்படி அமைகிறது. பதிப்புப் பணி என்பது ஒரு நூலை அழியாமல் காப்பது மட்டுமன்றி, அதன் தாய்மைத் தன்மையை மீட்டெடுக்கும் செயல் என்பதனைத் தெளிவுப்படுத்துகின்றன. அவற்றைப், "பதிப்புப் பயன் என்பது வெறும் அச்சல்; அது 'மூலபாட ஆய்வின்' வெற்றி" (ச.வே.சுப்பிரமணியன் 1975: ப.54) எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஒலைச்சுவடிகளில் இருந்த பிழைகளை நீக்கி, இளம்பூரணர், சேனாவரையர் போன்றோரின் உரைகளை ஒப்பிட்டு வழங்கியதால் மட்டுமே, தமிழின் தொன்மை அறிவியல் பூர்வமாக நிறுவப்பட்டது. தொல்காப்பியப் பதிப்புகள் வெளிவந்த பின்னரே, தமிழர்களிடையே இலக்கண ஆளுமை மேலோங்கியது எனலாம். ஒரு இனத்தின் பழமையான இலக்கண நூல் அச்சேறி அனைவருக்கும் கிடைத்தபோதுதான், தமிழின் செவ்வியல் தகுதியே, உலகிற்குத் தெரிந்தது. பதிப்புப் பணியால் மட்டுமே ஒரு மொழியின் சொற்கள் காலமாற்றத்தால் பொருள் சிதையாமல் காக்கப்படுகின்றன என்பதையும் வலியுறுத்த முடிந்தது.

பதிப்பு

பதிப்பு என்பது வெறும் உரையை மட்டும் தருவதில்லை. அந்த நூல் தோன்றிய காலம், ஆசிரியர் வரலாறு, அக்காலச் சமூகச் சூழல் ஆகியவற்றை முன்னுரையில் விளக்குகிறது. அதனைப் "புறநானூறு அச்சிட்டு வெளிவந்தபோது, தமிழ்நாட்டின் பழைய வரலாறு புத்துயிர் பெற்றது போன்ற உணர்வு அறிஞர்களிடையே ஏற்பட்டது. சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்களின் வமிசாவளிகளும், அவர்களின் வீரம் செறிந்த செயல்களும் வெறும் கதையல்ல, அவை உண்மை என்பதை இந்தப் பதிப்பு மெய்ப்பித்தது." (சரவணன், ப. 2012: ப.12) "குறிப்பிடுகிறார். இது வெறும் இலக்கண நூல் மட்டுமல்ல; தமிழரின் வாழ்வியல் கருவூலம்.

"பல பிரதிகளையும் ஒப்புநோக்கியதில், சிலவற்றில் ஏடுகள் போதுமான அளவு இல்லாமலும், சிலவற்றில் எழுத்துக்கள் மாறிக் கிடந்தனவும் கண்டேன். அவற்றைச் செப்பம் செய்து... ஒருவாறு மூலபாடத்தை நிலைநிறுத்தினேன். பதிப்பின் பயனில்" (உ.வே.சாமிநாதையர், 1950, ப:14) முறையான பதிப்புகள் வெளிவந்த பின்னரே, உலக அளவில் ஒப்பிலக்கிய ஆய்வுகளுக்குத் தொல்காப்பியம் அடித்தளமாக அமைந்தது. ஒலைச்சுவடிகளில் முடங்கிக் கிடந்த தொல்காப்பியத்தை அச்ச வாகனமேற்றிப் பாதுகாத்ததே 'பதிப்புப் பயன்' எனப்படுகிறது.

இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் போன்ற உரையாசிரியர்களின் தொல்காப்பிய உரைகளை ஒப்பிட்டுப்பார்த்து, மழைவைமகாலிங்கையர், தாமோதரம்பிள்ளை, கணேசையர், சிதம்பரம்பிள்ளை முதலானோரால்; பதிப்பித்ததன் மூலம், தொல்காப்பியத்தின் உண்மையான பொருளையும், பதிப்பின் நுட்பத்தையும் நாம் அறிந்துகொண்டுச் செயல்பட வழிவகுத்தன எனலாம்.

முடிவுரை

நூலும் அதன் பதிப்பும் இணைந்து செயல்படும்போதுதான், ஒரு சமுதாயம் தனது அடையாளத்தை இழக்காமல் அறிவுப் பாதையில் பயணிக்க முடியும். இதுவே மொழிக்கும் மனிதகுலத்திற்கும் கிடைக்கும் ஆகச்சிறந்த பயனாகும். இரண்டுமே அறிவு அழிந்துவிடக்கூடாது என்பதில் ஒரே இலக்கைக் கொண்டுள்ளன. இலக்கண நூல்கள் மொழியின் விதிகளை வகுத்துச் சிதைவைத் தடுக்கின்றன; பதிப்பு அந்நூல்களைப் பாதுகாக்கின்றன. இரண்டுமே மொழியின் தன்மையையும் தனித்துவத்தையும் பேணுகின்றன. ஒரு நல்ல நூல் எக்காலத்திற்கும் பொருந்தும்; அதேபோல் பழைய நூல்களைப் புதிய காலத்திற்கு ஏற்ப கொண்டு வந்து சேர்க்கும். நூலின் பயன் அதன் 'உள்ளடக்கத்தால்' காலத்தை வெல்கிறது; பதிப்பின் பயன் அதன் 'வடிவத்தால்' காலத்தை வெல்கிறது. மக்களுக்கு அறம், பொருள், இன்பம் ஆகியவற்றை உணர்த்தி அவர்களை நல்வழிப்படுத்துவதால் நூலும், முடங்கிக் கிடந்த அறிவை மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவாக்கி, சமூகத்தில் ஒரு அறிவுப் புரட்சியை ஏற்படுத்துவதால் பதிப்பும், மானுடத்தின் உயிர் உடலாகவும்; நாணயத்தின் இருப்பக்கங்களாகவும்; இலக்கியத்தின் அகப்புறமாகவும் இவ்வுலகில் கோலோச்சிகின்றன.

References

ஆறுமுக நாவலர் (1953) நன்னூல் மூலமும் காண்டிகையுரையும், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகப் பதிப்புக்கழகம், திருநெல்வேலி.

சரவணன், உ.வே. (2021) சாமிநாதையரின் என்சரித்திரம், காலச்சுவடு, நாகர்கோவில்.

சக்திவேல், சு.ப. (2018) தமிழ் மொழி வரலாறு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.

சாமிநாதையர், உ.வே. (1950), புறநானூறு (மூலமும் உரையும்), ஜோதி அச்சுக்கூடம், சென்னை.

சிதம்பரம்பிள்ளை, வ.உ. (2005) தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், முல்லை நிலையம், சென்னை.

சுப்பிரமணியன், ச.வே. தொல்காப்பியப் பதிப்புகள், மெய்யப்பன் பதிப்பகம் சிதம்பரம்.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

© The Author 2026. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License